L.13.782/1.
L.13.783/1.

Transmis à M.
Overgemaakt aan de H.

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, de 28e november 1980 door de Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap verzocht haar, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over :

1) een ontwerp van koninklijk besluit "tot bepaling, voor het Nederlandse taalgebied, van de verdeling der kosten voor werken aan beschermde monumenten, andere dan gebouwen bestemd voor een erkende eredienst, seminaries en pastorieën",

2) een ontwerp van decreet "houdende opheffing van artikel 11, § 8, van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten",

heeft de 3e december 1980 het volgend advies gegeven :

Krachtens artikel 16, § 1, van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten blijft in het raam van het decreet dat enkel geldt voor het Nederlands taalgebied, onder meer artikel 2, eerste lid, van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen nog van toepassing.

Dit wetsartikel luidt als volgt :

"Wanneer werken van onderhoud, versteviging of herstel noodig worden om de historische, artistieke of wetenschappelijke waarde van een gerangschikt monument of gebouw te bewaren, verleenen de Staat, de betrokken provincie en de betrokken gemeente hun bijdrage in de kosten dezer werken, in de bij koninklijk besluit vast te stellen voorwaarden en verhoudingen. De bijdrage van den Staat mag niet lager zijn dan die van de gemeente, behoudens toestemming van deze laatste".

Om de juiste draagwijdte te bepalen van dit wetsartikel in zover het voorschrijft dat de Staat tussenkomt in de kosten van de in het wetsartikel nader omschreven werken in de bij koninklijk besluit vast te stellen voorwaarden en verhoudingen, moet noodzakelijkerwijze rekening gehouden worden met artikel 11, § 8, van het voornoemde decreet, aangezien dit artikel bepaalt dat "voor de toepassing van de subsidieregeling van het Rijk, zoals bepaald in artikel 2, eerste lid van de wet van 7 augustus 1931 ... de Minister binnen de zes maanden na de inwerkingtreding van onderhavig decreet een koninklijk besluit ter bekrachtiging aan de Cultuurraad voorlegt".

.../...

Ingevolge zodanige bekrachtiging wordt de rechtskracht van de subsidieregeling fundamenteel gewijzigd : het bekrachtigd koninklijk besluit heeft kracht van een decreet.

Zodanig mecanisme van bekrachtiging is de onmisbare vereiste voor de constitutionaliteit van de subsidieregeling.

Deze regeling is inderdaad een hoofdzakelijk deel van het stelsel dat het voornoemde decreet heeft uitgevaardigd voor de bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten en is als zodanig een aangelegenheid die tot de specifieke en zelfstandige bevoegdheid van de Cultuurraad, thans de Raad van de Vlaamse Gemeenschap, behoort.

Het ontwerp van decreet stelt echter voor artikel 11, § 8, van het decreet op te heffen, wat betekent enerzijds dat het mecanisme van de bekrachtiging dat in het decreetsartikel vervat is, niet langer toepasselijk zal zijn en anderzijds dat de Vlaamse Raad bij wijze van delegatie de regering machtigt om op voet van het voornoemde wetsartikel 2, eerste lid, naar eigen goeddunken en zonder enige tussenkomst van de Raad, de subsidieregeling bij koninklijk besluit te bepalen.

Vooreerst dient de aandacht erop te worden gevestigd dat artikel 59bis, § 2, van de Grondwet aan de Gemeenschapsraden de uitsluitende bevoegdheid opdraagt om de culturele aangelegenheden bij decreet te regelen, wat meebrengt dat, althans volgens de huidige grondwetsregeling, alle essentiële regelingen ter zake door de Vlaamse Raad zelf dienen te worden vastgesteld.

.../...

Vervolgens heeft de beoogde delegatie van bevoegdheid ten gevolge dat het in de artikelen 4, 5 en 6 van de wet van 3 juli 1971 voorziene mecanisme ter voorkoming van elke discriminatie om ideologische en filosofische redenen ter zake geen toepassing kan vinden.

Om al die redenen is de Raad van State, afdeling wetgeving, van oordeel dat, tenzij de Vlaamse Raad zelf de subsidieregeling vaststelt of minstens de essentiële regelen ervan bepaalt, artikel 11, § 8, van het decreet van 3 maart 1976 niet mag worden opgeheven.

In die omstandigheden ook is de adviesaanvraag omtrent het gelijktijdig met het voorontwerp van decreet voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit "tot bepaling, voor het Nederlands taalgebied, van de verdeling der kosten voor werken aan beschermde monumenten, andere dan gebouwen bestemd voor een erkende eredienst, seminaries en pastorieën" voorbarig.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	:	H. ADRIAENS,	voorzitter,
		H. COREMANS, F. DEBAEDTS,	staatsraden,
Mevrouw	:	M. BENARD,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. J. DE COENE, auditeur.

DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

M. BENARD. H. ADRIAENS.